

Fredmans sång N:o 14

andante moderato

Ha-de jag sex-tu-sen-de da-ler I kvar-ta-ler,
si då skul-le jag hål-la ba-ler med po-ka-ler,
i kvar-ta-ler, och en tun-na guld i arv,
med po-ka-ler, glöm-ma bort vårt ti-de-varv.
Men fram-för allt så skul-le jag dric-ka
och så nic-ka och så hic-ka och så
dric-ka, glöm-ma värl-dens små be-svär.

- 2 Löpare och kusk och lakejer,
Som jag säger, som jag säger,
Skulle jag då också ha,
Mumsa Nebbens kräftpastejer,
Jag ej väjer, jag ej väjer,
Ropa natt och dag hurra.
Men framför allt etc.
- 3 Jag skull' sätta hatt på min hjässe
Ta på esse', ta på esse',
Kungen, femman, vinna till slut;
Gubbar, sen som riker en bjässe
På intresse, på intresse
Låna mina pengar ut.
Men framför allt etc.

- 4 Handla, vandla skull‘ jag så frier,
Rederier, rederier,
Stora skepp i ocean,
Köpa mig sen gods i partier,
Säterier, säterier,
Röda grindar kring vår plan.
Men framför allt etc.
- 5 Min paulun med blomster och kransar,
Gröna fransar, gröna fransar,
Och blompottor ovanpå.
Hjärtat i mig spritter och dansar,
Jag mig ansar, jag mig ansar,
Till min brud dit vill jag gå.
Men framför allt etc.
- 6 Ack hur lätt ett ord skull mig vinna!
Tjänarinna, tjänarinna,
Hur mår du min söta man?
Hjärtat börjar darra och brinna;
Min gudinna, min gudinna,
Krama mig så ömt du kan.
Men framför allt etc.
- 7 Men ack, det till slut med mig lider!
Usla tider! Usla tider!
Snart mitt ödes mått är fyllt;
Blir jag gift, en ting i mig svider,
Att man vrider, att man vrider
Mig en krona oförskyllt.
Men då till tröst så skall jag ock dricka,
ock så nicka,
och så hicka,
och så dricka,
Glömma världens små besvär.

Carl Michael BELLMAN (1740-1795)

Hade jag sextusende daler (Fredmans sång N:o 14)

1 Hade jag sextusende daler i kvartaler ¹ och en tunna guld i arv, si då skulle jag hålla baler (<i>pl.</i>), med pokaler, glömma bort vårt tidevarv. <i>Refr.:</i> Men framför allt så skulle jag dricka och så nicka och så hicka och så dricka, glömma världens små besvär.	Hadte ich sechstausend Taler vierteljährlich (<i>wörtl.</i> in Quartalen) und eine Tonne Gold im Erbe, ja, dann hielte ich Ball, mit Pokalen, vergäße unsere Zeit. Aber vor allem so wollte ich trinken und dann [so] nicken und dann Schluckauf haben und dann trinken, vergessen die kleinen Mühseligkeiten der Welt.
2 Löpare och kusk och lakejer, som jag säjer, skulle jag då också ha, mumsa Nebbens kräftpastejer ² , jag ej väjer, ropa natt och dag hurra.	Läufer und Kutscher und Lakaien, wie ich sage, wollte ich dann gleichfalls haben, mampfen Nebbs Krebspasteten, ich würde nicht weichen, riefe Tag und Nacht „hurra“!
3 Jag skull' sätta hatt på min hjässe ta på esse'. Kungen, femman, vinna till slut; Gubbar, sen som riker en bjässe på intresse, låna mina pengar ut.	Ich würde setzen (einen) Hut auf meinen Scheitel, Asse aufnehmen, den König, den Fünfer, zum Schluss gewinnen; alten Männern, die reiche Käuze sind, auf Zins mein Geld ausleihen.
4 Handla, vandla skull' jag så frier, rederier, stora skepp i ocean, köpa mig sen gods i partier, säterier, röda grindar kring vår plan.	Handeln, wandeln wollt' ich so frei, Reedereien, große Schiffe im Ozean, mir dann massenhaft Besitz kaufen, Rittergüter, rote Zäune um unseren Grund.

(1083) II/ Schwedisch

HAD

5 Min paulun ³ med blomster och kransar, gröna fransar, och blompottor ovanpå. Hjärtat i mig spritter och dansar, jag mig ansar, till min brud dit vill jag gå.	Mein Bett mit Blumen und Kränzen, grüne Fransan, und Blumentöpfe oben drauf. Das Herz in mir hüpfet und tanzt, ich pflege mich, zu meiner Braut hin will ich gehen.
6 Ack hur lätt ett ord skull mig vinna! tjänarinna, hur mår du min söta man? Hjärtat börjar darra och brinna; Min gudinna, Krama mig så ömt du kan.	Aber wie leicht würde ein Wort [über mich siegen! Dienerin, wie geht es dir, mein süßer Mann? Das Herz beginnt zu zittern und zu brennen. Meine Göttin, umarme mich so zärtlich du kannst.
7 Men ack, det till slut med mig lider! Usla tider! Snart mitt ödes mått är fyllt; blir jag gift, en ting i mig svider, att man vrider, mig en krona oförskyllt ⁴	Aber ach, es geht mit mir zu Ende! Elende Zeiten! Bald hat sich mein Schicksal erfüllt; bin ich verheiratet, schmerzt eines in mir, dass man windet mir eine unverdiente Krone.
Men då till tröst så skall jag ock dricka, ock så nicka, och så hicka, och så dricka, glömma världens små besvär.	Aber dann zum Trost so werde ich auch trinken, und dann [so] nicken und dann [Schluckauf haben und dann trinken, vergessen die kleinen Mühseligkeiten [der Welt.

¹ Zu Bellmans Zeit war es üblich, Dienstleistungen und Beamtenegehälter vierteljährlich zu bezahlen.

² *Nebbens kräftpastetjer*, Delikatesse des Meisterkochs Johann Abraham Nebb, die zwischen 1760-1770 von den Stockholmer Feinschmeckern – zu denen Bellman gehörte – sehr geschätzt wurde.

³ Bei der Einrichtung des Schlafzimmers des 17. und 18. Jahrhunderts widmete man dem Bett besondere Aufmerksamkeit, weshalb es an diesem eine bemerkenswerte Prachtentfaltung gab.

⁴ Die unverdiente Krone steht für den „gehörnten“ Mann.